

luatphapcuaducchuatroi.org

Phụ lục 8g: Luật Na-xi-rê và Các Lời Khẩn — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện

Trang này là một phần của loạt bài nghiên cứu về các luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ có thể được tuân giữ khi Đền Thờ còn hiện diện tại Giê-ru-sa-lem.

- [Phụ lục 8a: Các Luật Pháp của Đức Chúa Trời Đòi Hỏi Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8b: Các Lễ Tế — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8c: Các Kỳ Lễ Kinh Thánh — Vì Sao Ngày Nay Không Kỳ Lễ Nào Có Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8d: Các Luật Thanh Tẩy — Vì Sao Không Thể Thực Hiện Nếu Không Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8e: Phần Mươi và Hoa Lợi Đầu Mùa — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8f: Nghi Thức Tiệc Thánh — Bữa Ăn Cuối Cùng của Chúa Giê-su Chính Là Lễ Vượt Qua](#)
- [Phụ lục 8g: Luật Na-xi-rê và Các Lời Khẩn — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện \(Trang này\).](#)
- [Phụ lục 8h: Sự Vâng Phục Một Phần và Mang Tính Biểu Tượng Liên Quan Đến Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8i: Thập Tự Giá và Đền Thờ](#)

Các luật về lời khẩn, bao gồm lời khẩn Na-xi-rê, cho thấy mức độ sâu sắc mà một số điều răn trong Kinh Luật phụ thuộc vào hệ thống Đền Thờ do chính Đức Chúa Trời thiết lập. Vì Đền Thờ, bàn thờ và chức tế lễ Lê-vi đã bị loại bỏ, các lời khẩn này không thể được hoàn tất ngày nay. Những nỗ lực hiện đại nhằm bắt chước hoặc “thuộc linh hóa” các lời khẩn này — đặc biệt là lời khẩn Na-xi-rê — không phải là vâng phục mà là sự sáng chế. Luật Pháp định nghĩa các lời khẩn này là gì, chúng bắt đầu ra sao, kết thúc thế nào, và phải được hoàn tất trước mặt Đức Chúa Trời như thế nào. Không có Đền Thờ, không một lời khẩn nào trong Kinh Luật có thể được làm trọn như Đức Chúa Trời đã truyền.

Luật Pháp đã truyền gì về các lời khẩn

Luật Pháp xem các lời khẩn với sự nghiêm trọng tuyệt đối. Khi một người lập lời khẩn với Đức Chúa Trời, lời khẩn ấy trở thành một nghĩa vụ ràng buộc và phải được hoàn thành đúng chính xác như đã

hứa (Dân số ký 30:1-2; Phục truyền luật lệ ký 23:21-23). Đức Chúa Trời cảnh báo rằng việc trì hoãn hay không hoàn thành lời khấn là tội lỗi. Nhưng sự hoàn tất một lời khấn không chỉ mang tính nội tâm hay biểu tượng — nó đòi hỏi hành động, của lễ, và sự tham dự của thánh điện Đức Chúa Trời.

Nhiều lời khấn bao gồm các sinh tế tạ ơn hoặc của lễ tự nguyện, điều này có nghĩa là lời khấn phải được hoàn tất tại bàn thờ của Đức Chúa Trời ở nơi Ngài đã chọn (Phục truyền luật lệ ký 12:5-7; 12:11). Không có bàn thờ, không một lời khấn nào có thể đi đến kết thúc.

Lời khấn Na-xi-rê: một luật phụ thuộc Đền Thờ

Lời khấn Na-xi-rê là ví dụ rõ ràng nhất về một điều răn không thể được thực hiện ngày nay, dù một số hành vi bên ngoài liên quan đến nó vẫn có thể bị bắt chước. Dân số ký 6 mô tả lời khấn Na-xi-rê rất chi tiết, và chương này phân biệt rõ giữa các dấu hiệu bên ngoài của sự biệt riêng và các yêu cầu làm cho lời khấn có giá trị trước mặt Đức Chúa Trời.

Các dấu hiệu bên ngoài bao gồm:

- Kiêng rượu và mọi sản phẩm từ nho (Dân số ký 6:3-4)
- Để tóc mọc dài, không dao cạo chạm đến đầu (Dân số ký 6:5)
- Tránh sự ô uế do xác chết (Dân số ký 6:6-7)

Nhưng không hành vi nào trong số này tạo ra hay hoàn tất lời khấn Na-xi-rê. Theo Luật Pháp, lời khấn chỉ được hoàn tất — và chỉ được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời — khi người khấn đến thánh điện và dâng các của lễ được truyền:

- Lễ thiêu
- Lễ chuộc tội
- Lễ thông công
- Của lễ chay và lễ quán

Những sinh tế này được truyền như phần kết thúc thiết yếu của lời khấn (Dân số ký 6:13-20). Nếu không có chúng, lời khấn vẫn dang dở và không hợp lệ. Đức Chúa Trời cũng truyền các của lễ bổ sung nếu xảy ra sự ô uế ngoài ý muốn, cho thấy lời khấn không thể tiếp tục hay bắt đầu lại nếu không có hệ thống Đền Thờ (Dân số ký 6:9-12).

Đây là lý do lời khấn Na-xi-rê không thể tồn tại ngày nay. Một người có thể bắt chước một số hành động bên ngoài, nhưng không thể bước vào, tiếp tục hay hoàn tất lời khấn mà Đức Chúa Trời đã định nghĩa. Không có bàn thờ, chức tế lễ và thánh điện, thì không có lời khấn Na-xi-rê — chỉ có sự bắt chước của con người.

Y-sơ-ra-ên đã vâng phục như thế nào

Những người Y-sơ-ra-ên trung tín khi lập lời khấn Na-xi-rê đã vâng phục Luật Pháp từ đầu đến cuối. Họ biệt riêng mình trong những ngày của lời khấn, tránh sự ô uế, rời lên thánh điện để hoàn tất lời khấn bằng các cửa lễ mà Đức Chúa Trời đã truyền. Ngay cả sự ô uế ngoài ý muốn cũng đòi hỏi các sinh tế cụ thể để “thiết lập lại” lời khấn (Dân số ký 6:9-12).

Không một người Y-sơ-ra-ên nào từng hoàn tất lời khấn Na-xi-rê trong một hội đường làng, một tư gia, hay một nghi thức biểu tượng. Việc đó phải được thực hiện tại thánh điện mà Đức Chúa Trời đã chọn.

Điều này cũng đúng với các lời khấn khác. Việc hoàn tất đòi hỏi sinh tế, và sinh tế đòi hỏi Đền Thờ.

Vì sao những lời khấn này không thể được tuân giữ ngày nay

Lời khấn Na-xi-rê — và mọi lời khấn trong Kinh Luật đòi hỏi sinh tế — không thể được hoàn tất ngày nay vì bàn thờ của Đức Chúa Trời không còn tồn tại. Đền Thờ đã bị phá hủy. Chức tế lễ không còn phục vụ. Thánh điện vắng mặt. Và khi không có những điều này, hành động cuối cùng và thiết yếu của lời khấn không thể xảy ra.

Kinh Luật không cho phép một lời khấn Na-xi-rê được “kết thúc thuộc linh” mà không có sinh tế. Nó không cho phép các giáo sư hiện đại tạo ra các kết thúc mang tính biểu tượng, nghi lễ thay thế, hay cách diễn giải riêng tư. Đức Chúa Trời đã định nghĩa cách lời khấn phải kết thúc, và chính Ngài đã loại bỏ phương tiện để vâng phục.

Vì lý do này:

- Ngày nay không ai có thể lập lời khấn Na-xi-rê theo Kinh Luật.
- Không lời khấn nào liên quan đến sinh tế có thể được hoàn tất.
- Mọi nỗ lực mang tính biểu tượng để bắt chước các lời khấn này đều không phải là vâng phục.

Các luật này vẫn là đòi hỏi, nhưng sự vâng phục là bất khả thi cho đến khi Đức Chúa Trời phục hồi Đền Thờ.

Chúa Giê-su không hủy bỏ các luật này

Chúa Giê-su chưa bao giờ bãi bỏ các luật về lời khấn. Ngài cảnh báo con người tránh những lời khấn cầu thả vì tính ràng buộc của chúng (Ma-thi-ơ 5:33-37), nhưng Ngài chưa bao giờ loại bỏ một yêu cầu nào được ghi trong Dân số ký hay Phục truyền luật lệ ký. Ngài không hề nói với các môn đồ rằng lời khấn Na-xi-rê đã lỗi thời hay rằng các lời khấn không còn cần đến thánh điện.

Việc Phao-lô cạo đầu (Công vụ 18:18) và tham gia chi phí thanh tẩy tại Giê-ru-sa-lem (Công vụ 21:23-24) xác nhận rằng Chúa Giê-su không hủy bỏ các luật về lời khấn và rằng, trước khi Đền Thờ bị phá hủy, người Y-sơ-ra-ên vẫn tiếp tục hoàn tất các lời khấn của mình đúng như Kinh Luật đã truyền. Phao-lô không hoàn tất điều gì trong riêng tư hay trong hội đường; ông lên Giê-ru-sa-lem, đến Đền Thờ và bàn thờ, vì Luật Pháp định nghĩa nơi lời khấn phải được đưa đến kết thúc. Kinh Luật định nghĩa lời khấn Na-xi-rê là gì, và theo Kinh Luật, không lời khấn nào có thể được hoàn tất nếu không có các cửa lễ tại thánh điện của Đức Chúa Trời.

Sự vâng phục mang tính biểu tượng là bất tuân

Cũng như đối với các lễ tế, các kỳ lễ, phần mười và các luật thanh tẩy, việc Đền Thờ bị loại bỏ buộc chúng ta phải tôn kính các luật này — không phải bằng cách sáng chế các sự thay thế, mà bằng cách từ chối tuyên bố sự vâng phục khi sự vâng phục là bất khả thi.

Bắt chước lời khấn Na-xi-rê ngày nay bằng cách để tóc dài, kiêng rượu hay tránh đám tang không phải là vâng phục. Đó là hành động mang tính biểu tượng, tách rời khỏi các điều răn mà chính Đức Chúa Trời đã ban. Không có các sinh tế tại thánh điện, lời khấn là không hợp lệ ngay từ đầu.

Đức Chúa Trời không chấp nhận sự vâng phục mang tính biểu tượng. Người thờ phượng kính sợ Ngài không sáng chế các sự thay thế cho Đền Thờ hay cho bàn thờ. Người ấy tôn kính Luật Pháp bằng cách nhận biết những giới hạn mà chính Đức Chúa Trời đã đặt ra.

Chúng ta vâng phục điều có thể vâng phục, và tôn kính điều không thể

Lời khấn Na-xi-rê là thánh. Các lời khấn nói chung đều là thánh. Không điều luật nào trong số này bị bãi bỏ, và không có điều gì trong Kinh Luật gợi ý rằng một ngày nào đó chúng sẽ được thay thế bằng các thực hành mang tính biểu tượng hay những ý định nội tâm.

Nhưng Đức Chúa Trời đã loại bỏ Đền Thờ. Vì vậy:

- Chúng ta không thể hoàn tất lời khấn Na-xi-rê.
- Chúng ta không thể hoàn tất các lời khấn đòi hỏi sinh tế.
- Chúng ta tôn kính các luật này bằng cách không giả vờ hoàn tất chúng một cách biểu tượng.

Sự vâng phục ngày nay có nghĩa là giữ các điều răn vẫn còn có thể được giữ và tôn kính những điều khác cho đến khi Đức Chúa Trời phục hồi thánh điện. Lời khấn Na-xi-rê vẫn được chép trong Luật Pháp, nhưng không thể được tuân giữ cho đến khi bàn thờ được dựng lại.